Acatistul Schimbării la faţă scris de schiarhiereul Nil Dorobanţu (1920-1977)

(s.v. 6 august / s.n. 19 august)



Schimbarea la faţă a Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos (s.v. 6 august / s.n. 19 august):

https://www.academia.edu/43903935/Schimbarea_la_Fa%C5%A3%C4%83_a_Domnului_Dumnezeului_%C5%9Fi_M%C3%A2ntuitorului_nostru_Iisus_Hristos_6_august_

https://archive.org/details/schimbarea-la-fata

***

Materiale despre Schimbarea la faţă a Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Schimbarea-la-Fa%C5%A3%C4%83-a-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Schimbarea+la+fa%C5%A3%C4%83+a+Domnului

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=fa%C5%A3%C4%83+a+Domnului

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Schimbarii la fata a Domnului - Arhidiacon Vlad Roșu:
https://www.youtube.com/watch?v=gyZURYI2MTU&t=307s

Acatistul Schimbării la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos compus de Sfantul ierarh Nil Dorobantu:
https://www.youtube.com/watch?v=RUd3CXEmMOg

&&&

Condacul 1
Apărătorul cel mai mare şi Doamne, care în muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, pe faţa celor mai aleşi izbăveşte-ne din întunericul cel mai din afară, ca să ne luminăm şi noi zidirea Ta. Ci ca Cela ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate durerile, ca să-Ţi cântăm Ţie: ***Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!***

Icosul 1
Făcătorul cerurilor şi al universului fă-mă şi pe mine om nou în pământ nou, cer nou cu inimă şi suflet nou, ca să-Ţi proslăvesc cu vrednicie Sfântă Schimbarea la faţă, strigând unele ca acestea:
Iisuse, care ne schimbi din robi în fii, schimbă-mă;
Iisuse, care după şase zile ai luat pe Sfinţii Petru, Iacov şi Ioan, ia-mă;
Iisuse, care Te-ai suit în muntele înalt al Taborului numai cu trei ucenici;
Iisuse, înalţă-ne şi pe noi cei slabi, păcătoşi şi mici;
Iisuse, care Te-ai schimbat la faţă înaintea apostolilor;
Iisuse, luminează-mă şi pe mine, că mă topesc de-al Tău dor;
Iisuse, Ţi-a strălucit ca soarele faţa;
Iisuse, transformă-mi şi mie netrebnicului viaţa;
Iisuse, hainele Ţi s-au făcut albe ca o lumină;
Iisuse, căruia Ţi s-au închinat Sfinţii Ilie şi Moise în vorbire divină;
Iisuse, cel înconjurat de Sfânta Biserică triumfătoare şi luptătoare;
Iisuse, înviază-mi sufletul rănit care moare;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 2
Văzând lumina schimbării şi Sfânta biserică triumfătoare grăim şi noi împreună cu Sfântul apostol Petru: Doamne, bine este să fim noi aici, ca să-ţi cântăm pururea pretutindeni: ***Aliluia!***

Icosul 2
Înţelegerea neînţeleasă căutând Petru să o înţeleagă spunea: de voieşti să facem aici trei colibe, ţie una, lui Moise una şi una lui Ilie ca să-ţi strigăm:

Iisuse, cel ce nu locuieşti în lăcaş de mâini omeneşti;
Iisuse, cel umbrit de nor luminos vino să ne împărtăşeşti;
Iisuse, căruia ţi-a grăit glasul Tatălui din cer;
Iisuse, ai milă de creştinii ortodocşi, de monahi şi de preoţi;
Iisuse, cel de Tatăl mărturisit;
Iisuse, care ai auzit: Acesta este Fiul meu cel iubit, pe care am binevoit;
Iisuse, de Tine trebuie să ascultăm;
Iisuse, auzind Logosul cu feţele la pământ cădem;
Iisuse, apropie-te atinge-te şi de noi;
Iisuse, porunceşte-ne sculaţi-vă, nu vă temeţi în nevoi;
Iisuse, când ridicăm ochii înlăcrimaţi, nu te vedem decât pe tine;
Iisuse, eşti prea singur, nu ne părăsi că n-avem pe nimeni;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 3
Iisuse ne porunceşti să nu spunem nimănui vedeniile până la Înviere, dar te-ai şi schimbat la faţă, ai Înviat şi te-ai Înălţat la cer, deci predicând Teofania cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 3
Iisuse ai profeţit că Sfântul Ilie are să vie întâi şi are să pregătească toate, deci îţi strigăm:
Iisuse, care ai speriat şi pe cărturari de venirea Sfântului Ilie;
Iisuse, dă-mi din tot harul şi mie;
Iisuse, care ai spus că Sfântul Ilie a venit, dar nu l-au cunoscut;
Iisuse, mult ţi-am greşit şi trebuie să te iubesc mult;
Iisuse, ai descoperit că au făcut cu Sfântul Ilie ce au vrut;
Iisuse, care ai suferit şi mii de răni te-au durut;
Iisuse, de pe Sfânta Cruce ai strigat: Eli, crezând că vine Ilie;
Iisuse, trimite-l ca să ne dezlege, să ne dea Sfânta Euharistie;
Iisuse, te primesc cu Ilie, ca sarepteanca;
Iisuse, împărtăşeşte-mă măcar din firmituri ca pe cananeanca;
Iisuse, care eşti cu tot cerul în mijlocul nostru în Sfânta Biserică;
Iisuse, dă-ne libertate de predică fără piedică;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 4

Vifor de gânduri avea Petru şi nu ştia ce să zică, pentru că erau toţi înspăimântaţi, de aceea strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 4

Auzit-a toată Omenirea de 2000 de ani de teofania Sfintei Schimbări la faţă, se înfioară alergând şi se închină Ţie strigând:
Iisuse, mare eşti Doamne şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, muntele Tabor;
Iisuse, slăvindu-te pe Tine şi cinstim prea slăvită Schimbarea la faţă a trupului Tău mântuitor;
Iisuse, al meu Dumnezeu Te-ai schimbat la faţă arătând slava Ta;
Iisuse, munţi se vor bucura de faţa Ta întru slava Ta, când Te vei arăta;
Iisuse, cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în muntele cel sfânt al lui;
Iisuse, care luminezi minunat din munţii cei veşnici, nu mă uita;
Iisuse, Taborul şi Ermonul întru numele Tău se vor bucura;
Iisuse, să fie lumina Ta peste noi de acum până în veac;
Iisuse, îmbracă-mă în lumină, ca de întuneric să mă dezbrac;
Iisuse, mai înainte închipuind învierea Ta la faţă Te-ai schimbat;
Iisuse, până în sfârşit în teofanii Te-ai revelat;
Iisuse, şterge-mi orice păcat şi primeşte-mă la cuminecat;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 5

Precum ai luat pe ucenicii tăi, primeşte-mă şi pe mine în lumina neapropiată, ca să-Ţi cânt veşnic: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând Sfântă Schimbarea la faţă să ne acoperim de lumină lină a Sfintei slave cântând:
Iisuse, cădem în metanii, nu putem să Te vedem pe Tine cel nevăzut;
Iisuse, îngerii Îţi slujesc cu frică şi cu cutremur, dar noi te-am bătut;
Iisuse, cerurile s-au înspăimântat, pământul s-a cutremurat văzând pe Dumnezeul întrupat pe Domnul slavei la faţă schimbat;
Iisuse, îndeosebi celor aleşi până la sfârşit Te-ai revelat;
Iisuse, eşti cu noi până la sfârşitul veacului şi orfani nu ne-ai lăsat;
Iisuse, cu Moise şi Ilie în teofanie şi preoţie ai grăit;
Iisuse, în nor luminos adumbrit te-ai arătat, eternul infinit;
Iisuse, pe Tatăl l-am auzit, eşti singurul demn de iubit;
Iisuse, Te-ai ascuns şi întru Tine şi întru dor am binevoit;

Iisuse, ai arătat ucenicilor slava Ta pe cât li se putea;
Iisuse, strălucească şi nouă Lumina pururea fiitoare, Euharistia şi Teofania;
Iisuse, dătătorule de lumină primeşte pe Maica Domnului cea de har plină;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 6
Vestirea legii şi a profeţilor prin Schimbarea la faţă, ne face să strigăm cu Moise şi Ilie: ***Aliluia!***

Icosul 6
Răsărit-a lumina Ta cea pururea fiitoare, sărbătoare prin vedenie, revelaţie, teofanie ca să-Ţi cântăm:
Iisuse, cel care eşti pururea întru Sfânta Biserică triumfătoare, în ajutorul celei luptătoare nu ne părăsi în strâmtorare;
Iisuse, cel care ţi-ai ascuns mărirea ascunde-ne în prigoană;
Iisuse, toate sărbătorile sunt prin revelaţii, în care ni Te dai hrană;
Iisuse, ai poruncit să fim şi noi lumină şi a Ta icoană;
Iisuse, izbăveşte-ne de întunericul cel mai dinafară;
Iisuse, fă să biruiască sfânta cruce iară în orice ţară;
Iisuse, ai primit decalogul, că eşti Dumnezeu din PreaSfânta Treime;
Iisuse, adună-ne din nou în altare şi împărăţire;
Iisuse, numai pe Tine te alegem din zeci de miliarde, Mire;
Iisuse, Moise a dat lege pe care nimeni nu o ţine;
Iisuse, toarnă din har, adevăr şi lumină peste mine;
Iisuse, întăreşte-ne şi izbăveşte-ne din amara primejduire;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 7
Vrând să descoperi dumnezeirea în mulţi, în taină ai revelat numai cât putem primi fără a muri, ca să Te putem proslăvi cântând cu îngerii: ***Aliluia!***

Icosul 7
Ţi-ai arătat slava, divinitatea, veşnicia în carne, pentru ca noi să ne îndumnezeim şi să strigăm:
Iisuse, care ai spus că de ar fi crezut în Moise, ţi-ar fi crezut Ţie;
Iisuse, Moise înţelesul alb, te-ai înălţat ca şarpele în pustie;
Iisuse, tot cel ce crede în Tine nu piere, ci are viaţa veşnică;
Iisuse, până şi pe vârful munţilor ai instituit Sfânta Biserică;

Iisuse, te arăţi pe geamuri, în inimi, pe nori;
Iisuse, primeşte-ne în casa Tatălui ceresc, pe noi cei călători;
Iisuse, care vorbeai cu Moise şi Sfântul Ilie de Răstignire, Înviere, Înălţare, şi în Ierusalim a ta ieşire;
Iisuse, nu ne lăsa pe noi, ale tale oi în aspră părăsire;
Iisuse, care eşti Lumina lumii lumineazăa-ne;
Iisuse, Îţi urmăm să nu umblăm în întuneric, ci să avem lumina vieţii;
Iisuse, Te urmăm cu toată flacăra, iubirea tinereţii şi a bătrâneţii;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 8
Văzând lumina care luminează în întuneric şi că întunericul nu o poate cuprinde cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 8
Cu totul era întru cei de jos pe Tabor şi de Tatăl, de Sfântul Duh şi chiar de Ilie nu era despărţit, Dumnezeul infinit căruia îi cântăm:
Iisuse, lumina ascunsă sub obroc;
Iisuse, azi nu mai ai nicăieri între creaturi loc;
Iisuse, luminează în sfeşnic pe altare profanate;
Iisuse, care ai spus că lumina din atei e întuneric şi sufletele sunt toate apte de apostate;
Iisuse, care ne-ai spus să fim lumină înaintea oamenilor;
Iisuse, venim cu toţii sub jugul tău bun, dulce şi uşor;
Iisuse, lumină în lume, dar oamenii au iubit întunericul că faptele lor sunt rele;
Iisuse, ai dat la îndemână cele şapte Sfinte taine şi toate mijloacele să le spele;
Iisuse, toţi te urăsc în zadar şi nu vin la lumina ta, ca să nu se vădească faptele;
Iisuse, şi-a arătat ca semn roşu balaurul toate capetele;
Iisuse, lumina pe Taborul final, ai răsărit celor ce şed în locul şi în umbra morţii;
Iisuse, au intrat la locurile sfinte urâciunea pustiirii şi toţii;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 9
Toată suflarea şi creatura te va vedea şi se va boci, dar noi apucând înainte la ţintă cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 9

Pe ritorii atei îi ruşinează lumina taborică pentru că zac în obscurantism, în superstiţiile şi în întunericul iadului comun, iar noi Îţi strigăm:
Iisuse, venim la lumina Ta cântând, că totul lucrăm cu tine;
Iisuse, izbăveşte-ne din surghiuni şi exiluri străine;
Iisuse, intrăm să vedem Lumina veşniciei;
Iisuse, dă-ne harul teofaniei;
Iisuse, ne-am încălzit şi ne-am veselit la lumina aleşilor Tăi, un timp limitat;
Iisuse, revelează-te Tu lumină lină, al slavei Împărat cel aşteptat;
Iisuse, până când avem lumină credem în lumina Ta, ca fii luminii să fim;
Iisuse, vrem zilnic să Te vedem şi să ne împărtăşim, că fără Tine nu mai putem să trăim;
Iisuse, luminătorul trupului este ochiul, dar noi pe Tine te voim;
Iisuse, soarele şi luna îşi pierd lumina, dar Tu ne luminezi;
Iisuse, între lupii răpitori şi între fiare să nu ne pierzi;
Iisuse, cer nou şi pământ nou şi totul proniezi;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 10
Vrând să desluşeşti întru toate de la Întrupare şi până la Înălţare, te-ai Schimbat la faţă, ca să-ţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10
Împărate mai presus decât soarele te-ai descoperit lumină, ca să strigăm unele ca acestea:
Iisuse, mai presus de steaua de la răsărit de la ieslea Betlemului;
Iisuse, care ai îmbibat cu Euharistia şi crucea lemnului;
Iisuse, stelele vor cădea şi puterile cerului se vor clătina, dar Tu acelaşi rămâi în veşnicii;
Iisuse, învredniceşte-ne de taina Sfintei Euharistii;
Iisuse, ne-ai învăţat să ne spălăm fata şi să ne ungem capul când postim, iar pe Tine te-au scuipat şi totuşi la faţă Te-ai schimbat ;
Iisuse, pe faţă te-au lovit şi te-au pălmuit, după ce schimbat la faţă te-ai descoperit adevărat;
Iisuse, care cu faţa la pământ ai căzut, rugându-te la faţă Te-ai schimbat la înălţime;
Iisuse, care la faţa oamenilor nu cauţi, Ţi-ai arătat faţă pe munte şi pentru mine;
Iisuse, toţi suntem făţarnici, dar Tu în taină Ţi-ai arătat adevărata faţă;
Iisuse, faţa cerului şi a pământului o ştim, dar acest chip nu-l cercăm şi pe Tine nu Te mai voim în viaţă;

Iisuse, toţi Te ispitesc şi Te prigonesc din icoane, dacă Te-ai mai schimba la faţă şi acum;
Iisuse, când vei veni credinţă va mai fi sau numai praf şi fum;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 11
Cântare de biruinţă cântăm noi, purtători de lumină, prin întunericul etern strigând: ***Aliluia!***

Icosul 11
Luminătorul nostru eşti Iisuse, ca să lucrăm lumina Ta şi în noaptea păcatului cântând:
Iisuse, ai răsturnat mesele schimbătorilor de bani din altare şi pangare, Te-ai schimbat la faţă viu;
Iisuse, vorbeşti şi cu cerul şi cu pământul până târziu;
Iisuse, strâmtorare cum n-a mai fost şi nu va mai fi;
Iisuse, am ajuns să chemăm morţii din morminte afară, să intrăm noi cei vii;
Iisuse, foc ai venit să arunci pe pământ şi ne-ai luminat;
Iisuse, Petru tocmai lângă focuri s-a lepădat;
Iisuse, fiecare cu foc se va săra şi tot sacrificiul cu sare, dar tu te-ai jertfit la Sfânta Schimbare, la Răstignire, Înviere şi Înălţare;
Iisuse, în foc se duc lunaticii, dar tu ne dai lumina sfintei schimbări;
Iisuse, în foc arunci tot omul care nu dă roadă bună;
Iisuse, despre focul dumnezeirii, cine poate să spună;
Iisuse, venit-a vremea vremii de pe urmă;
Iisuse, izbăveşte din focul ghenii mica ta turmă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 12
Dăruieşte lumina necreată a Sfintei Învieri, a Sfintei Înălţări şi Teofanii ca să-ţi cânt: ***Aliluia!***

Icosul 12
Slăvind sfânta Ta schimbare la faţă, Te rugăm să ne scoţi din focul veşnic ca să strigăm;
Iisuse, care cu foc nestins arzi plevele hulitoare, Te-ai arătat lumină pururea fiitoare;
Iisuse, care Ţi-ai arătat rănile, acum Îţi descopri lumina mântuitoare;

Iisuse, care pe stâlp si pe Sfânta cruce gol ai fost şi chinuit, de pe Tabor ne-ai încălzit;
Iisuse, care eşti Calea, Adevărul şi Viaţa ne-ai condus pe calea Taborului luminat;
Iisuse, ne chemi pe calvar, pe Golgota şi apoi pe Eleon cel ce eşti adevăratul Domn;
Iisuse, în carne şi oase te-ai schimbat dus pe Tabor sub nor;
Iisuse, miluieşte şi acoperă creştinescul popor;
Iisuse, luminează-ne în valea plângerii;
Iisuse, plâng de mila creştinătăţii sfinţii şi îngerii;
Iisuse, care viaţa o pui pe tron, ai revelat ştiinţa luminii;
Iisuse, nu ne părăsi pe noi străinii;
Iisuse, ai milă de noi, că ne înconjoară porcii şi câinii;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Iisuse care Te-ai schimbat la faţă pentru noi, schimbă-ne şi pe noi spre bine spre lumina Împărăţiei cerurilor, primeşte-ne ruga, izbăveşte-ne din întunericul hulitorilor şi al iadului, pe toţi care strigăm Ţie: ***Aliluia!***

Icosul 1
Făcătorul cerurilor şi al universului fă-mă şi pe mine om nou în pământ nou, cer nou cu inimă şi suflet nou, ca să-Ţi proslăvesc cu vrednicie Sfântă Schimbarea la faţă, strigând unele ca acestea:
Iisuse, care ne schimbi din robi în fii, schimbă-mă;
Iisuse, care după şase zile ai luat pe Sfinţii Petru, Iacov şi Ioan, ia-mă;
Iisuse, care Te-ai suit în muntele înalt al Taborului numai cu trei ucenici;
Iisuse, înalţă-ne şi pe noi cei slabi, păcătoşi şi mici;
Iisuse, care Te-ai schimbat la faţă înaintea apostolilor;
Iisuse, luminează-mă şi pe mine, că mă topesc de-al Tău dor;
Iisuse, Ţi-a strălucit ca soarele faţa;
Iisuse, transformă-mi şi mie netrebnicului viaţa;
Iisuse, hainele Ţi s-au făcut albe ca o lumină;
Iisuse, căruia Ţi s-au închinat Sfinţii Ilie şi Moise în vorbire divină;
Iisuse, cel înconjurat de Sfânta Biserică triumfătoare şi luptătoare;
Iisuse, înviază-mi sufletul rănit care moare;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!

Condacul 1

Apărătorul cel mai mare şi Doamne, care în muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, pe faţa celor mai aleşi izbăveşte-ne din întunericul cel mai din afară, ca să ne luminăm şi noi zidirea Ta. Ci ca Cela ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate durerile, ca să-Ţi cântăm Ţie: ***Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel ce Te-ai schimbat la faţă, schimbă şi sufletele noastre!***

(extras Din cartea Sfantului Nil Dorobantu - Acatistier de la pagina 39)

Proloage - Schimbarea la faţă a Domnului

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINŢII

Luna august în 6 zile: Schimbarea la faţă a Domnului

Domnul nostru Iisus Hristos, în anul al treizeci şi treilea, de la naşterea Sa, şi în al treilea an, şi cel de pe urmă, al propovăduirii Sale, apropiindu-se de patima cea de bună voie, pentru mântuirea noastră, S-a dus în latura Cezareii lui Filip, şi, după cuvintele pe care le-a zis Petru, acolo: ***"Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui Viu" (Matei 16,16),*** a început a spune ucenicilor Săi că se cade să meargă la Ierusalim, să pătimească mult de la farisei, de la arhierei şi de la cărturari şi să fie omorât. Din această pricină, ucenicii Săi s-au instristat, dar, mai ales, Petru, care-L oprea pe El, zicându-i: "Fie-Ţi milă de Tine, să nu Ţi se întâmple aceasta" (Matei 16,22). Atunci, ridicând mâhnirea lor, a făgăduit unora dintre ei, că, după puţine zile, are să le arate lor Slava Sa zicând: ***"Sunt unii din cei care stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea pe Fiul Omului, venind în Împărăţia Sa" (Matei 16, 28)***.

Deci, trecând ca la opt zile de la ziua în care a grăit aceste cuvinte, Domnul a plecat în latura Cezareii lui Filip, în hotarele Galileii, la muntele Taborului, mergând după El ucenicii Săi şi mult popor. Dar, de vreme ce era obiceiul Domnului Hristos ca rugăciunile cele către Dumnezeu-Tatăl să le facă singur, despărţit de ucenicii Săi, de aceea a lăsat sub munte poporul şi pe ucenicii Săi şi a luat numai pe trei din ei: pe Petru, pe Iacov, şi pe Ioan. Şi S-a suit cu ei pe munte, ca să se roage.

Acolo, depărtându-Se puţin de cei trei ucenici, S-a urcat la un loc înalt şi se ruga, iar cei trei ucenici, osteniţi, pe de o parte, de suirea muntelui înalt, iar, pe de alta, de lungimea rugăciunii, se luptau cu somnul, precum zice evanghelistul Luca: ***"Iar Petru şi cei ce erau cu el erau îngreuiaţi de somn" (Luca 9,32).*** Dar, când s-au deşteptat bine, Hristos S-a schimbat la Faţă, strălucind cu Slava dumnezeirii Sale. Şi au stat înaintea Lui, prin porunca Lui, doi prooroci, Moise, dintre morţi, şi Ilie din Rai, şi grăia cu ei, despre patima Lui şi despre ceea ce avea să se săvârşească la Ierusalim.

Din această pricină, apostolii, deşteptându-se, au văzut Slava Lui cea negrăită, Faţa cea luminoasă ca soarele, hainele Lui albe ca zăpada şi doi bărbaţi stând şi grăind cu El, întru Slava aceea, şi s-au înspăimântat. Şi au cunoscut, Duhul Sfânt descoperindu-le lor, că bărbaţii aceia erau Moise şi Ilie şi au înţeles vorba Lor despre patima lui Hristos, cea de bunăvoie. Deci, apostolii stăteau cutre-muraţi, ascultând cele ce se grăiau şi îndulcindu-se cu vederea Slavei cele dumnezeieşti, pe cât putea să îngăduie vederea ochilor trupeşti, căci atât cât putea suferi firea omenească, le-a arătat lor Domnul. Este cu neputinţă omului muritor să vadă Dumnezeirea cea fără de moarte şi nevăzută, precum de demult i-a răspuns Dumnezeu lui Moise, care se ruga ca să-i arate Slava Feţei Sale celei dumnezeieşti, la vederea ochilor, zicând: ***"Nu poate vedea omul Faţa Mea şi să trăiască" (Ieşire 33,20).***

Deci, sfârşindu-se vorbirea lui Hristos cu Moise şi Ilie, şi plecarea lor cunoscându-se prin Duh, de apostoli, i-a părut rău lui Petru că proorocii vor să se ducă de la vederea lor. Ei doreau neîncetat acea dulce Slavă a lui Hristos, ca să se îndulcească de vederea cinstiţilor prooroci, şi a luat îndrăzneală şi a zis: ***"Învăţătorule, bine este ca noi să fim aici şi să facem trei colibe: una Ţie, una lui Moise şi una lui Ilie" (Luca 9,33).***

Pe când grăia Petru acestea, un nor luminos a umbrit pe apostoli, înconjurând vârful muntelui aceluia. Atunci apostolii mai mult s-au temut, că apropiindu-se de Hristos, au intrat şi ei în nor şi, intr-acel ceas, s-a auzit glas din nor, zicând: ***"Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe acesta ascultaţi-L" (Matei 17,5).*** Datorită acestui glas, venind de sus, le-a pierit apostolilor toată puterea de spaimă aceea mare, şi, temându-se mult, au căzut cu feţele la pământ. Deci, căzând ei, Slava Domnului s-a luat de la vederea lor. Iar Domnul, apropiindu-Se, S-a atins de ucenicii care zăceau la pământ, zicându-le: ***"Sculaţi-vă şi nu vă temeţi" (Matei 17,7).***

Ucenicii, ridicându-şi ochii, n-au văzut pe nimeni, decât numai pe Iisus Hristos, singur. Apoi, pogorându-se ei din munte, Domnul le-a poruncit lor să nu spună nimănui despre întâmplarea aceea, până ce, după primirea patimilor şi a morţii, El va învia, a treia zi, din mormânt. Deci, ei au tăcut şi, în acele zile, n-au spus nimănui nimic, din cele ce văzuseră.

Pe scurt, la întrebarea, cu ce scop a săvârşit Domnul Schimbarea Lui la Faţă de pe Tabor, răspunsul Bisericii este acesta: Mântuitorul, ştiindu-se pe drumul spre Ierusalim, drumul spre patimă, cruce şi moarte şi cunoscând omeneasca slăbiciune a apostolilor Săi, n-a vrut să-Şi lase ucenicii doborâţi sub lovitură. Cu schimbarea

Lui la Faţă, Domnul a ridicat şi a îmbărbătat inima lor, faţă de sminteala crucii, ce urma să fie. Umilirile oricât de adânci, ale patimilor şi morţii Mântuitorului, nu vor mai fi în stare să clatine, cu totul, credinţa unor oameni, care au cunoscut dumnezeirea ascunsă a Învăţătorului lor. Patimile şi moartea Mântuitorului nu mai sunt un sfârşit, ci dovezi că El s-a dat morţii, de bună voie, pentru mântuirea lumii.
În cântările ei Biserica îşi mărturiseşte, fără ocol, această înţelegere, zicând: ***"În munte Te-ai schimbat la Faţă şi, pe cât au cuprins ucenicii Tăi, Slava Ta, Hristoase Dumnezeule, au înţeles, că, dacă Te vor vedea răstignit, să cunoască patima Ta cea de bună voie şi lumii să propovăduiască că Tu eşti cu adevărat raza Tatălui" (Condacul la 6 august).***

Întru această zi, învăţătura a Sfântului Clement, la Schimbarea la faţă a Domnului.

Ascultaţi fraţilor, să vă spun vouă puterea şi mărirea acestei cinstite zile şi ce fel de bunătăţi s-au arătat într-însa. Pentru că, în această zi, Domnul nostru Iisus Hristos Şi-a descoperit Slava dumnezeirii Sale, ucenicilor Săi, arătându-ne că El stăpâneşte viii şi morţii.

Fiindcă multe minuni se făceau de El şi nu credea în El neamul evreilor, cel cu inima de piatră. Că unii, adică, îl numeau pe El că este Ilie, iar alţii Moise, iar alţii Ieremia, sau că unul din cei de demult a înviat. Şi ziceau că de ar fi fost Acesta Fiul lui Dumnezeu, apoi, n-ar fi stricat Legea lui Moise, pe care ei, de la Dumnezeu, au luat-o şi n-ar fi călcat-o, că potrivnic este Legii.

Şi pentru aceasta ucenicii Lui se tulburau cu mintea şi neînţelegerea era între dânşii şi cărturari. Pentru aceasta, dar, de trebuinţă era să arate Slava dumne-zeirii Sale înaintea ucenicilor, ca să nu se tulbure şi ei, gândind deşertăciuni.

Şi, luând împreună cu Sine pe Petru, pe Iacob şi pe Ioan, i-a încredinţat pe ei că este Fiul lui Dumnezeu. Că suindu-i pe aceştia pe un munte înalt, S-a schimbat la Faţă înaintea lor. Şi a strălucit Faţa Lui ca soarele, iar hainele Lui s-au făcut albe ca lumina. Şi, iată, li s-au arătat lor Moise şi Ilie, vorbind cu Domnul. Însă, vorbeau de patima Lui, pe care avea să o pătimească la Ierusalim: unul, adică, vestea dinainte patima Lui, iar altul arăta că Hristos este Dătătorul de Lege şi Împlinitorul Legii, de la Care luase, de demult, Legea, pe muntele Sinai, pe lespezi de piatră, scrise cu degetul Tatălui, adică prin Sfântul Duh. Pentru că, şi înainte de Întrupare şi după Întrupare, este Unul şi Acelaşi, pe Care necunoscându-l iudeii cei fără de lege, ei înşişi călcând Legea, au judecat pe Dătătorul de Lege, ca să moară pe nedrept. Că n-a venit să strice Legea, ci să o împlinească.

Însă, iarăşi, să întoarcem cuvântul nostru la ceea ce zice Evanghelia, care arată că apostolii, după ce au văzut Slava Lui cea dumnezeiască, au căzut cu feţele la pământ, neputând privi lumina Feţei Lui. Şi, îndată s-a făcut un glas din cer, zicând: ***"Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit, pe Acesta să-L ascultaţi."*** Iar, când s-a auzit glasul, Iisus s-a aflat singur.

Dar apostolii au tăcut şi nimănui nimic n-au spus, întru acele zile, din cele ce văzuseră.

Şi s-a arătat lor, nu cu totul desăvârşit, ci pe cât puteau să vadă ei, cu ochii cei trupeşti, fiindcă Îi era milă de dânşii, şi-i păzea, totodată, ca nu cumva, împreună cu vederea, să-şi piardă şi viaţa. Şi, vestindu-le lor Învierea, pentru aceasta, pe Moise, din morţi, l-a adus de faţă, iar pe Ilie, din cei vii, arătând că El este judecătorul viilor şi al morţilor şi că pe toţi îi va învia. Că vor ieşi, zice, cei ce au făcut cele bune, intru învierea vieţii, iar cei ce au făcut rele, intru învierea judecăţii. Deci, dacă morţii nu vor învia, atunci, nici Hristos n-a înviat. Iar, dacă Hristos n-a înviat, deşartă este credinţa noastră şi în zadar este şi propovăduirea noastră.

Acestea auzindu-le, fraţilor, să ne sculăm ca din somn, din groapa lenevirii şi să ne sârguim a păzi poruncile lui Dumnezeu şi a-I plăcea Lui, prin fapte bune, adică prin pocăinţă şi prin rugăciuni, cu lacrimi, cu milostenii, cu dragoste şi smerenie. Pentru că, prin milostenie şi prin credinţă se curăţesc păcatele, iar dragostea şi smerenia, mai întâi, pururea ne ridică pe noi şi ne apropie de Dumnezeu, iar, în al doilea rând, ne întăresc şi ne desăvârşesc.

Să ne iubim unul pe altul, precum şi Hristos ne-a iubit pe noi şi S-a dat pe Sine pentru noi şi pentru a noastră mântuire. Gol pe Cruce pironit a fost, pentru ca, pe noi, să ne îmbrace în haina nestricăciunii. Şi a flămânzit şi a însetat, pentru ca, pe noi, să ne sature hrana cea veşnică şi să ne adape cu apa nemuririi. Aşa şi noi să facem, pe cei flămânzi să-i hrănim, pe cei însetaţi să-i adăpăm, pe cei goi să-i îmbrăcăm. Pentru că, zice, dacă aţi făcut unora din aceştia, Mie Mi-aţi făcut.

Deci, fiindcă vremea este scurtă, să ne sârguim să aflăm gata, mai înainte de ziua morţii, pentru ca, nu fără de veste venind El, să ne afle pe noi în răutate, fără de pocăinţă, căci, atunci, va răpi, ca un leu, sufletele noastre. Iar, în iad, zice, nu este pocăinţă, nici mărturisire, nu este cu putinţă nici a face milostenie, fiindcă acestea nu se mai pot face, acolo, şi candelele noastre se vor stinge, căci sunt fără de undelemn. Păziţi-vă, pentru ca să nu se îngreuieze inimile voastre. Şi, iarăşi, privegheaţi şi vă rugaţi, că nu ştiţi ziua, nici ceasul. Şi ştiţi cine este credincioasă şi

înţeleaptă slugă şi, iarăşi, fericit este slujitorul, pe care venind Domnul, îl va afla făcând aşa.

Pentru aceasta, să ne sârguim mai înainte de ziua morţii, ca să ne aflăm gata şi să câştigăm locurile celor milostivi şi mântuiţi, ca şi către noi să zică Domnul: "Bine, slugă bună şi credincioasă, peste puţin ai fost credincios, peste multe te voi pune. Intră intru bucuria Domnului tău." A căruia este slava, acum şi puru-rea şi în vecii vecilor! Amin.

Cuvânt la Schimbarea la faţă a Domnului nostru Iisus Hristos, al prea cuvio-sului şi de Dumnezeu purtătorului, părintelui nostru Efrem Sirul

"A strălucit Faţa Lui ca soarele, iar veşmintele Lui s-au făcut albe ca lumina" (Matei 17,2). Astfel El a arătat că, din tot trupul Lui, izvora Slava dumnezeirii Lui şi, din toate mădularele Lui, a strălucit Lumina Lui. Că nu a strălucit trupul Lui, ca al lui Moise, dinafară, ci dintr-Însul izvora Slava dumnezeirii Lui. Şi nu le-a arătat tot adâncul Slavei Lui, ci cât a îngăduit măsura luminii ochilor lor.

Şi, deci, vedeau proorocii pe apostoli şi apostolii pe prooroci. S-au văzut acolo unii pe alţii, începătorii Legii vechi pe începătorii Legii celei noi. A văzut Moise cel Sfânt pe Simon cel sfinţit. A văzut iconomul Tatălui, Moise, pe epitropul lui Dumnezeu, Petru. A văzut feciorelnicul Legii vechi, pe feciorelnicul celei noi; Ilie pe Ioan, cel ce s-a suit în car de foc, pe cela ce a căzut pe pieptul cel de văpaie. Şi s-a făcut muntele, ca o biserică. Şi a unit, întru Sine, Iisus amândouă Testamentele, pe care le-a primit Biserica. Ne-a făcut pe noi să cunoaştem că El este Dătătorul amândurora. Un Testament a primit Tainele Lui, iar celălalt a arătat slava lucrurilor Lui.

Şi, în acest fel, a fost cuvântul vorbirii cu Moise şi cu Ilie. Că vorbirea aceasta cu Iisus, cu adevărat, aşa a fost. Îi mulţumeau, adică, că profeţia lor s-a împlinit, ca şi profeţia tuturor profeţilor, prin venirea Lui. Închinăciune Îi aduceau Lui, pentru mântuirea pe care a făcut-o El în lume neamului omenesc. Că taina pe care ei au zugrăvit-o, El cu fapta a împlinit-o. Şi, a pricinuit bucurie proorocilor şi apostolilor, prin suirea Lui pe munte. S-au bucurat proorocii, văzând inomenirea Cuvântului, s-au bucurat apostolii, văzând dumnezeierea lui Iisus şi, mai ales, Slava dumnezeirii Lui.

Că zice Hristos către Petru: O, Simone, de ce spui, să rămânem aici? Dar, atun-ci, cuvintele proorocilor, cine le va împlini? Graiurile propovăduitorilor, cine le va pecetlui? Tainele drepţilor, cine le va săvârşi? Dacă aici vom rămâne atunci

proorocirea: "Străpuns-au mâinile Mele şi picioarele Mele", cu cine se va îm-plini? Apoi, "împărţit-au hainele Mele între ei şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţii", cui se vor potrivi? Şi, iarăşi: "Dat-au spre mâncarea Mea, fiere şi, spre setea Mea M-au adăpat cu oţet", cui se vor întâmpla? Apoi, "Întru cei morţi, slobod" cine îl va adeveri? Deci, de vom rămâne aici, înscrisul lui Adam, cine-l va rupe? Datoria lui, cine o va plăti? Îmbrăcămintea slavei, cine i-o va da lui înapoi?

Dacă vom rămâne aici, atunci toate cele ce am zis, cum se vor face? Biserica cum se va zidi? Cheile Împărăţiei Cerurilor, cum le vei lua de la Mine? Pe cine vei lega? Pe cine vei dezlega? Dacă aicea vom rămâne, toate cuvintele grăite de prooroci vor fi deşarte.

Ai zis, iarăşi: să facem trei colibe. Simon a fost trimis să zidească Biserică în lume, dar el să stea să facă trei colibe în munte? Că, încă omeneşte, lua aminte la Hristos şi, că şi pe Moise şi pe Ilie, aşa îl socotea, pe El, Petru. Şi, îndată, i-a arătat că nu are trebuinţă de coliba lui. Că Domnul este Acela care a făcut părinţilor lui cort şi nor în pustie.

Că, încă grăind El, iară, un nor luminos i-a umbrit pe dânşii. Vezi, acum, Simone, colibe fără de osteneală, care opresc arşiţa şi nu au întuneric, cort care străluceşte şi luminează. Şi ucenicii, minunându-se, iată, glas s-a auzit din nor, de la Tatăl Însuşi, zicând: ***"Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care bine am voit, pe Acesta să-L ascultaţi!"*** Împreună cu glasul Tatălui, Moise s-a întors la locul său, Ilie s-a dus în ţara lui şi apostolii cu faţa la pământ au căzut şi Iisus a rămas singur. Că glasul acela, numai în El singur s-a împlinit. Au fugit proorocii şi pe ucenici i-a învăţat Tatăl că s-a împlinit iconomia lui Moise, că, de aici încolo, pe Fiul să-L asculte. Acela, ca un rob, a grăit cele ce i s-au poruncit. Acesta, ca un Stăpân şi Dătător de Lege, a poruncit cele ce a voit.

Ca şi pe ucenici, pentru aceasta i-a suit pe munte, ca să audă, de la Tatăl, cine este El şi al Cui Fiu este. De vreme ce, când i-a întrebat pe ei: "Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului," i-au răspuns Lui: "Unii zic, Ilie, alţii, Ieremia sau unul din prooroci." Pentru aceasta i-a suit pe ei pe munte şi le-a arătat lor, că nu este Ilie, ci Dumnezeul lui Ilie; nici Ieremia, ci Cel ce a sfinţit pe Ieremia, din pântecele maicii sale; nici unul din prooroci, ci Domnul proorocilor, pentru că ceea ce a descoperit Tatăl, lui Petru, credinţa aceasta s-o mărturisească şi ceilalţi, şi cu fapta şi cu graiurile. Deci, i-a suit pe ei pe munte şi le-a arătat lor Slava Lui, mai înainte de necinstirea Lui, şi Puterea Lui, mai înainte de Patima Lui, că, după ce va fi prins şi va fi răstignit de iudei, să afle că, nu pentru neputinţă, a fost răstignit, ci că El, pe Sine Însuşi, S-a dat, de bunăvoie, pentru mântuirea lumii.

I-a suit pe ei pe munte şi Le-a arătat lor Slava dumnezeirii Sale, mai înainte de Învierea Sa. Pentru că, după ce, din morţi, va învia, în Slava firii dumnezeirii Sale, să cunoască că nu asemenea unei răpiri, a luat Slavă dumnezeiască, ci era slava Lui, de mai înainte de veci, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, precum a zis, când mergea spre patima cea de bunăvoie: "Părinte, proslăveşte-Mă cu Slava pe care o aveam la Tine, mai înainte de a fi lumea."

Deci, pe Slava aceasta, a dumnezeirii Sale, care era nearătată şi ascunsă prin întruparea Sa, pe aceasta a arătat-o apostolilor pe munte, iar pe Tatăl Îl avea împreună, glăsuind şi zicând: "Acesta este Fiul Meu cel iubit."